

Keiser kelas sedda kül, Paawsti nouand-
misse peäle, monnes sures rigifoggoduses,
wis pärrast sedda peti. Nenda said, aas-
tal 1529, Saksama würstid ja rigiseisus,
sed Keisrist Speieri lüna kokkokutsutud,
kus Keisri asemel temma wend, Berdi-
nand, rigifoggodust allutas ja piddas. Segi
rigifoggodus seadis jälle, et Wormsis wäl-
jaantud kässo järrele keikis paikus kowwaste
piddi tehtama. Ewangeliumi usso würstid
tõstsid kül omma heält selle wasto, agga sest
kuningas ei holind, egga katoliki usso würs-
tid ja Paawsti käsud, waid kästi neid ag-
ga ilma wastoräkimatta alla heita ja sanna
kuulda. Et nisuggust wäewalla tööd keelda,
walmistasid monned rigiwürstid ja lünnad
ühhe kirja, kellega nemmad pühaste ja ühhel
meel ominad digussed usso ja süddame tun-
nistusse asjus keige wäewalla wasto toeta-
sid, ja teggid nemmad ka üht kindlat seadust,
kellega teineteisele lubbasid surmani omma
usso eest seista, ning heitis ikka ennam lünnas-
id ja würstisid nendega ühte.

Nenda joudis aasta 1530 kätte. Keis-
ril olli hea õn olnud; Prantsosi kuningaga
olli ta wast rahho teinud, ja Keisri wend
olli Turgid, kes jo Saksama sisse, Wie-
na lüna alla ollid tunginud, woitnud ja
taggasiainud. Selle aia Paawstiga, Kle-
mens seitsmes nimmi, kellega Keisril paljo
rido ja tülli olli olnud, olli ta ka ärralep-
pinud, nenda et Keiser, tedda melitades,
temmale lubbas, need Würstid ja lünnad,
kes Lutterusse pole hoidsid, kangeste hir-
mutada, ja Paawsti sanna alla taggasi
fundida, ning et Paawst tedda se wasto
omma käega Roma Kuningaks kronis.
Agga ni pea kui se sai sündinud, siis Kei-
ser hakkas kohhe jälle kangeste temma peäle
käima, et üht suurt Kirrikowannematte fog-
godust kokkokutsuks, kus keik ussolahkumis-
sed saaksid ärraleppitud, ja need wiggadus-
sed ärraparrandatud, kelle pärrast ristifog-
godus ammogi kaebas. Kui Paawst ta hak-
kas poiklema, siis Keiser lahkus wihhaga tem-
mast ärra ja kutsus Saksama würstid ja keik